

CAUTION

8/2009

DANGEROUS GOODS

Status

Årets sidste Caution er på gaden og det er tid at gøre status over året der gik.

Og den status kan gøres ganske enkel og kort..... 2009 har været et mareridt for alle SAS-ansatte. Året har stået i overlevelsens tegn og den håbløse situation hele luftfartsindustrien befinder sig i. CAU har det sidst år, nærmest "non stop", siddet i forhandlinger med SAS for at finde løsninger på denne gotiske knude. Året var knapt begyndt da vi aftalte en besparelse på kabinesiden på 5,5 %. Kort efter måtte vi sige farvel til 225 kollegaer, ikke lang tid efter blev vi præsenteret for et sparerkrav på 6 %; ved en urafstemning imødekom vores medlemmer dette med 7%. Inden sommeren gik på hæld blev vi forelagt et ultimativt sparekrav på mere end 30 % af vores løn-omkostninger! Et tilbud af historisk dimension blev lagt på bordet med enkelte og ganske gratis modkrav, dette blev ligeledes forkastet og her står vi så! Der er vel ikke noget at sige til, hvis kabinepersonalet i SAS har haft svært ved at sove om natten!!

Situationen er absolut ikke blevet bedre og kun fremtiden vil vise hvordan det hele ender. Men en ting er sikkert: CAU står fast! Uanset hvad omverdenen måtte mene om vores løn- og arbejdsvilkår så er det en saga blot. Problemet ligger i at ingen, eller næsten ingen, aner hvad stewardesserne laver når de er på arbejde. Til tider tror jeg ikke en gang at vores egne ledelse helt er klar over det. Jeg kan få kuldegysninger når jeg eksempelvis på seneste nødtræning bliver forevist dokumen-

tation og rapporter på, hvorledes vores kollegaer på Q400 håndterede havarierne, hvorledes de agerede i den ultimative situation det er at skulle gøre et fly klar til en nødlanding. Jeg kan få kuldegysninger når jeg ser og hører, hvor professionelt og effektivt de kollegaer håndterede opgaven og kan ikke andet end blive stolt på deres og vores vegne. Jeg tror ikke der findes en eneste af de passagerer der befandt sig på de 3 fly, der sætter spørgsmålstegn ved kabinepersonalet! Og kuldegysningerne tiltager når jeg tænker på, med hvilke briller min øverste ledelse ser på mig. Fuld respekt for den økonomiske situation, men lad os nu lige holde fokus. CAU har imødekommet SAS med en kæmpe besparelse, for at sikre SAS og vores egne arbejdspladser. Begrundelsen fra SAS for ikke at indgå aftalen var..... principiel!

Året 2009 har været en udfordring for alle og det har tæret på ressourcerne. Men som forening har CAU oplevet en kæmpe opbakning fra vores medlemmer, vi har oplevet et engagement som både du og CAU kan være overordentlig stolt af!

Rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen
Jørn Fink

Udgiver CAU, Amager Strandvej 418, 2770 Kastруп, Tlf. 32 51 51 11, Fax 32 51 00 71, Dir. 10689, E-mail cau@cau.dk **Ansvarshavende Redaktør** Jørn Flintholm Fink
Oplag 1500 stk. **Næste nummer** januar 2010 **Materialfrist** 13. januar 2010 **Annoncepriser** 1/4 side 800.- • 1/2 side 1500.- • 1/1 side 2500.- **Foto** bl.a. SAS
Meninger der udtrykkes på sider mærket "bestyrelsen, udtrykker bestyrelsens meninger og holdninger **Artikler** som underskrives af enkeltpersoner står for egen regning
Kopiering tilladt med oplysning af kilde **Layout og Tryk** Rosenberg Bogtryk A/S, Tlf. 44 97 37 37 **Miljøcertificeret** efter iso 14001

Deadline

Året er ved at være til ende og det er tid at gøre status.

En sådan status kunne i lighed med bestyrelsens årsberetning indeholde alle detaljer fra årets uendeligt mange spareforhandlinger. Detaljer der kunne udtrykkes i de procenttal vi alle kan; 3,5 %, 5,5 %, 6 %, 7 %, 23 % og endeligt 35 % og som er udtryk for de mange forskelligartede sparekrav der har været henholdsvis stillet og er blevet tilbudt af CAU inden for de sidste 12 måneder.

Summa summarum er dog, at der ikke foreligger noget endeligt resultat, ikke fordi CAU ikke har vist forståelse for situationen, ikke fordi CAU ikke har været villige til at skære på omkostningerne, men ene og alene fordi SAS ikke har været villig til at opfylde nogle ganske få, og i forhold til dagens omkostningsniveau, omkostningsfrie krav fra CAU. Hvor CAU's hovedkravet har været at sikre danske arbejdspladser på danske overenskomster, præcis som det er i dag. CAU har i sin gøren og laden igennem de mange og lange forhandlinger der har været gennem året været længst fremme af alle foreninger i forståelsen for firmaets dårlige økonomi.

CAU har været den forening der har tilbudt de største procentmæssige besparelser.

CAU har vist viljen til at tage medansvar for at rette op på firmaets dårlige økonomi.

Modsætningsvis sidder man med den følelse, at ledelse som i sidste ende sidder med ansvaret for firmaets økonomi, har fralagt sig sit ansvar, har afvist at ledelsen bærer nogen form for skyld i firmaets situation og i stedet har placeret skylden for den dårlige økonomiske hos de ansatte, og her specielt hos de flyvende.

Er ovenstående korrekt, er situationen som følgende:

De faglige organisationer har, i et forsøg på at rede en virksomhed og dermed nogle arbejdspladser, påtaget sig et ansvar som egentlig ikke er deres.

Den siddende ledelse har, i et forsøg på at redde sig selv, ikke alene fralagt sig det økonomiske ansvar for virksomheden, men har ligeledes afvist at tage ansvar for firmaets ansatte.

Vi har, fra ledelsens side, gennem de sidste år fået forelagt strategi efter strategi som skulle rede firmaets eksistens fremover. Vi har som forening hovedregel støttet op om de strategier der er blevet fremlagt, dels ud fra at det ikke er de ansattes opgave at lægge strategien for firmaets udvikling, og dels ud fra et ønske om at støtte op om ledelsen, da det modsatte kun kunne svække vores fælles virksomhed. De positive resultater er desværre udeblevet og man begynder at forstå de analytikere der sætter spørgsmålstegn ved den siddende ledelses evne til at drive selskabet.

Man begynder at forstå de analytikere der spørger; Hvor mange gange kan man sætte nye strategier op, hvor mange gange kan man sætte deadlines op, uden at det får konsekvenser at hverken strategierne eller de deadlines der er sat op holder?

Den dårlige økonomiske situation i selskabet og resten af luftfartsbranchen er et faktum, og der er ikke nogen let løsning lige om hjørnet. CAU vil også fremover stille op og tage vores del af ansvaret, skal vi lykkes, må vi dog kræve at ledelsen begynder at tage deres del af ansvaret, samt begynder at vise forståelse og respekt over for de folk de har i deres brød.

Med venlig hilsen
Verner

Indlæg fra ressourcekoordinator

Så er den første feriebidning i det ny system kørt og det ser ud til at have været en succes. Den første gruppe (dvs. den 1/3 der lå bedst til) fik besked kort efter deres biddingperiode var slut, gruppe 2 (den 2/3 der lå i midten) fik besked ca. 10 dage efter biddingperioden var slut, og den sidste gruppe får besked inden 4. december, som er deadline i henhold til ferieloven. Havde vi haft det gamle system, ville vi alle først have fået besked omkring start december. Det har hjulpet mange, at der har været hjælp til biddingen både fra CAU og SAS, og vi har ikke fået nogen henvendelser fra gruppe 1 og 2. Det skal dog siges, at denne bidding er den letteste, da de dage der er tilbage skal udlægges og derudover er det nok gruppe 3 der har haft den største udfordring og således vil det altid være. De tilbagemeldinger vi har fået er positive og det er en stor hjælp for jer, at I kan se hvor der er plads.

Jeg skal henstille til, at alle der ligger i toppen af deres biddinggruppe, bidder så snart det er muligt for dem, da systemet jo er indrettet således, at der er en kvote per dag, og når denne er brugt, må man finde et andet sted at placere sin ferie. Er der plads til 20 og man er den 20 der placerer sin ferie, men der ligger 10 kolleger over en selv, som har lavere point og dermed ret til ferien, før en selv, så kan man blive skubbet ud over kvoten. Det kan vælte hele biddingen for mange kolleger, og derfor er det vigtigt at der biddes så snart muligt. Nogle kan tænkte, hvorfor skulle jeg dog det, jeg har jo endelig mulighed for helt at bestemme hvor min ferie skal ligge, og jeg tager mig den tid jeg vil. Ja, men det kan jo være at det lige netop er en selv, der så ligger dårligt til i næste periode og så ville man nok ønske at andre havde biddet tidligt.

Vi skal i næste periode bidde fra 1. maj - en gang i september, og det vil sige, at det både er restferie og hovedferie (sommerferie) der skal biddes af. Den del der ligger i perioden 31. maj - 5. september begge dage inkl. er hovedferie og perioden før er restferie. Hvis ingen bidder i maj, vil der blive tvangstildelt ferie og det vil i henhold til retningslinjerne, være dem der ligger med højeste point, der vil blive ramt. I variabel gruppe har I 26 VA-dage I kan udlægge i hovedferien og med de 2 fridage før, bliver det til 28 dages sammenhængende fri. De der er i fast gruppe, alt afhængig af tjenestegøringsgrad har alt fra 16-24 VA-dage, som giver fra 25-27 dages sammenhængende fri.

Ved samme pointsum har ældst i senioritet normalt første ret. For så vidt vedrører skolesommerferieperioden prioriteres CC med skolesøgende børn dog først når CC inden deadline den 15. december skriftligt gør dette gældende overfor SAS til CP&C-ressource@sas.dk.

Samboende/gifte CC, hvor begge er ansat i SAS Airline, kan anmode om at holde hovedferie sammen og SAS skal så vidt muligt efterkomme en sådan anmodning. De vil begge blive

anbragt i den dårligste biddinggruppe, således at de kan følge hinandens bids og få ferie sammen. Det skal meddeles senest den 15. december, hvorvidt man ønsker at afholde ferie sammen, dette gøres til CP&C-ressource@sas.dk.

Samboende/gift CC og pilot i SAS Airline kan ligeledes anmode om at få samordnet hovedferie. Anmodning herom skal ligeledes meddeles på skrift senest den 15. december til CP&C-ressource@sas.dk.

Har I spørgsmål kan I kontakte feriegruppen som p.t. består af Anna-Lena, Brian, Charlotte,

JULE/NYTÅRSTURERNE OG STANDBY

Så er jule/nytårsslingerne fordelt og det skulle have forløbet forholdsvis problemfrit. De få henvendelser vi har fået er opstået p.g.a. misforståelser fra enkelte CC's side. Der blev udsendt en mail hvorpå man skulle tilkendegive sine ønsker, og her stod specifikt, at de ture man skulle bidde på når man var i produktion, var på langruterne med overnatning fra 23/24,24/25,25/26,26/27 eller 30/31,31/1,1/2. Samtidigt udsendte SAS fordelingsnøglen for langruterne, hvor alle langruteture i december kunne ses. Der opstod den misforståelse, at CC troede at det var de ture på fordelingsnøglen man kunne skrive på ønskesedlen, og der blev ikke skelet til om produktionsdagene var over jul og nytår som beskrevet i det andet brev. Vi skal forsøge at have det i baghovedet til næste år, når vi igen skal bidde, således at alt står klokkeklart for alle.

Det kan være noget kompliceret at forklare, og derfor er I altid velkomne til at henvende jer til os i feriegruppen, hvis I har spørgsmål.

Vi har som forrige år aftalt med SAS, at ingen skal sidde airportstandby juleaften og nytårsaften.

De CC der skal lander i Jylland den 24. og 31. og skal hjem dagen efter, er blevet kontaktet af SAS, og spurgt om de vil hjem den dag de lander, så de kan være hjemme i løbet af aftenen den 24. og 31. december. Er der CC der skal til og fra Jylland på dage, hvor der ikke afgår fly, har vi aftalt at det så vidt muligt foregår med tog og ellers med taxa. SAS er i gang med at undersøge muligheden for mad hotellerne på disse dage, for de enkelte der ønsker at overnatte.

SANDWICHLAST

I dag lastes der SF når tjenestetiden er over 08.30 tm, og det er ofte på de udvidede dage, at der lastes på det sidste leg, som så igen er et kort leg hvor man ikke har tid til at spise den. Vi forsøger sammen med SAS, at se om det er muligt at laste SF på tidligere legs, så I i større grad, kan disponere over hvornår I ønsker og har tid til at spise den. Her er eksempel på slinger og lasten af mad:

- Thu 566 CDG-CPH 11:10 13:00 X 1h50 M8C* 2h50 16
- Thu 2872 CPH-BGO 15:50 17:10 1h20 M8T oh35 25
- Thu 2869 BGO-CPH 17:45 19:10 1h25 M8T* oh55 12
- Thu 446 CPH-GOT 20:05 20:50 SF F oh45 M8C 10 her bør lasts SF på 2869 istedet for 446
(Thu 10Dec09) Duty start 12:45
- Thu P 1214 AAL-CPH 13:30 14:15 X oh00 CR9* 2h55 9
- Thu 617 CPH-GVA 17:10 19:10 2h00 32B oh50 30
- Thu 618 GVA-CPH 20:00 22:00 2h00 32B* oh55 17
- Thu 1225 CPH-AAL 22:55 23:40 SF F oh45 32B 14 her bør lasts SF på 618 i stedet for 1225

Vi vender tilbage når vi ved hvornår det bliver muligt at ændre det i systemet.

NYT SYSTEM

Der dukker stadig nye fejl op i systemet og vi hører gerne fra jer når I oplever noget forkert. Det nyeste der er rapporteret videre til SAS er, at der er scheduleret standby dagen før en BKK, og i henhold til aftalen kan man ikke have produktionsdag dagen før BKK.

Der står F-dage i stedet for F88 dage for jer der skal have deltidssfridage. Antallet af dage skulle dog passe, men check en ekstra gang.

F3 OG Fo, FS OG F7S-DAGE

Jeg oplevede, da jeg sad på feriestanden, at mange ikke kendte til de muligheder vi har for at påvirke vores fritidsliv.

Der findes 2 mapper bag crewsupport. Den ene er til de prioriterede fridage, hvoraf vi har 12 om året, hvoraf max. 6 per halvår og max. 2 per måned kan udlægges. Her er der plads til 45 A/H eller A/S og til 12 A/P'ere. Reglerne for udlægning ligger i mappen. Den anden mappe er til F3- og Fo-dage, og har I sådanne dage i banken, er der plads til 4 CC per dag. Fo-dage er for dage, hvor overtid er konverteret til fridage og I kan altid bede SAS om at komme i gruppen der får konverteret i Fo-dage i stedet for at få penge. F7S-dagskvoten er lige blevet opdateret per 1. januar, og eftersom der er reduceret i antallet af ansatte, er kvoten også blevet lavere. Den er nu som følger:

I langrutegruppen: A/P 2	I kortrutegruppen: A/P 4
A/S 4	A/H 3
A/H 9	

Jeg ønsker alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

De varmeste julehilsner
Karin Ligaard
Ressourcekoordinator

DU är skattebefriad i Danmark

Danmark har inte beskattningsrätten av den inkomst eller den pension som arbetsgivaren administrerar, men du är Skatteskyldig i ett annat land ex Norge och Sverige.

Viktig information angående Pension och AM-bidrag

Information till ALLA som har en pensionsordning på Skandia, på Danica pension eller en inbetalning till din egen bank och där pensionsinbetalningen sker direkt från din arbetsgivare SAS i Danmark.

Det har visat sig vara svårt för de olika organisationerna som förvaltar pensionsinbetalningar, att med en automatik *inte* dra ett AM bidrag från det belopp som kommer varje månad från din arbetsgivare till din pensionsordning. Dock ska det fungera och ske automatisk på de pensionsordningar som ligger hos Nordea.

Det finns ett sätt att själv skynda på processen av återbetalning av ditt AM bidrag hos de olika förvaltarna till ditt pensionskonto.

Du ska begära en skattefritagelse erklaring ifrån Danska Skat, som bosatt och skatteskyldig i Sverige eller annat land och skattebefriad i Danmark. Du ska berätta att du behöver den **till din pensionsordning som inbetalas och administreras av din arbetsgivare i Danmark.**

Tag kontakt med den förvaltare som administrerar din pension i Danmark och ge en kopia av dokumentet, skattefritagelse erklaringen, från Danska Skat, där det finns en bekräftelse på att du är befriad från att betala AM-bidrag på din pension i Danmark.

Det är viktigt att du påpekar att du inte ska ha ditt AM-bidrag utbetalt, utan tillbaks till ditt pensionskonto eller din pensionsordning. På en utbetalning av AM-bidraget från en pensionsordning ska man betala 60% i skatt och det är något man slipper när det automatiskt går tillbaka till pensionen.

Har du några frågor så hör av er till oss på CAU´s kontor.

Öresundskordinator
Anna-Lena Gustafsson

Öresunds Reminder

- Du behöver bara lämna in ett Svenskt hemvistintyg till Danska Skat vart 5:e år för att få en skattefritagelse i Danmark.
- Du ska som Öresundspendlare inte betala mer hos den svenska tandläkaren än alla andra som bor i Sverige.
- Du ska inte betala AM- bidrag i Danmark, varken på din lön eller din pension
- Du ska ha ett gult sjuksikringkort från Danmark som bekräftar att du är berättigad till sjukvård i Danmark och därmed i resten av Europa.

Vær gode ved hinanden!

I disse tider hvor vi alle er påvirkede af det der sker omkring os i SAS vil vi opfordre til at du selv er med til at skabe et godt arbejdsklima på basen såvel som i luften.

Hver dag du er på arbejde så tænk på at gøre noget godt for din kollega.

Ikke at du "overtager" din kollegas arbejdsopgaver ombord, men hellere at du tænker på andre end dig selv, mens du arbejder.

Et par eksempler kunne være:

- at efterlade flyet med "gamle aviser" som du selv ønsker at finde det!
- at skænke din kollega et glas vand, når du alligevel selv skal have et!
- at fjerne dine efterladenskaber ved "check-in" pladserne på basen
- Tænk selv på flere situationer, hvor du kan gøre en forskel, bare ved den måde du er over for andre...

Måske du også skulle tænke på dine gravide kolleger og de arbejdsvilkår de har!

Spis brød til ...

Vidste du at der efter kl. 0930 altid er rugbrød lastet til både FD og cabin!

Så når du finder en lille pakke mellem brødet, er den beregnet til crew og ikke til pax.

MiR tips på bordet...

(sakset fra mail til jer alle – men det kan tåle at blive gentaget)

Kære kolleger

At udføre sit arbejde i kabinen både sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt bedst muligt er noget MiR gerne vil sætte fokus på.

Derfor har vi med b. la. Baggrund i arbejdsskade statistikkerne udvalgt nogle forebyggende øvelser/ tips du kan anvende i din hverdag om bord på flyene.

På denne måde kan du selv aktivt tage del i at få et bedre arbejdsmiljø og samtidig påvirke andre til at gøre det samme.

Hvis der bliver tid til det under briefing forestiller vi os at man tager en samtale om hvad man selv kan gøre for at forebygge og nedbringe arbejdsbetingede lidelser.

Med udgangspunkt i de MiR tips der kommer til at ligge på briefing bordet.

Hver 14. dag vil vi introducere dig til et nyt MiR tips.

Efter en prøveperiode på 3 mdr. vil vi evaluere.

Vi håber at dette tiltag vil give dig gode råd til at nedbringe arbejdsbetingede lidelser i hverdagen. Følgende har vi i tankerne;

- kaffe arm – høre skader – klemskader – ergonomi etc. bare for at nævne noget af det vi vil involvere jer i.

Vi håber I vil tage godt imod dette og vi ser frem til at høre jeres feedback...

(første tips ligger på briefing bordene – og vi har fokus på støj under arbejdet)

Med venlig hilsen
MiR

Tusind tak for opbakningen

Jeg vil gerne benytte denne første Caution efter valget til CAU's bestyrelse, til at takke for den meget flotte og overvældende opbakning I medlemmer viste til mig.

Samtidig vil jeg benytte lejligheden til at takke bestyrelsen og sekretariatet for den måde, hvorpå jeg er blevet modtaget. Det har allerede nu givet mig fine indikationer på det fælles fodslag som der findes i bestyrelsen.

Nu er tiden så kommet til, at jeg skal trække i arbejdstøjet og det har jeg faktisk allerede gjort. Jeg har jo på forhånd proklameret i mit valgindlæg, hvilke ting jeg vil lægge vægt på i mine første gerninger i foreningsarbejdet. Det vil jeg fortsat arbejde hen imod dog uden at vide, hvor vi præcist ender, da konstitueringen først finder sted med en samlet bestyrelse på bestyrelsesmøderne den 7. og 8. december. Allerede nu kan jeg dog sige, at det bliver sværere at lave fravalget end tilvalget, da der findes så mange udfordrende og spændende områder at gå i gang med.

Derudover er jeg godt klar over, at det nok er en af de sværeste situationer i CAU's historie, og det skal man være ydmyg over for. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, hvilket mandat det er, vi har fået som bestyrelse. Det forpligter og skal

forvaltes på den mest forsvarlige måde og det er jeg helt overbevist om, at denne bestyrelse formår.

Den opbakning I som medlemmer har vist bestyrelsen på henholdsvis medlemsmøder, ved valget og senest ved generalforsamlingen gør, at det er en endnu stærkere bestyrelse der kan gå de kommende forhandlinger med SAS i møde. Det er en vedvarende opbakning til bestyrelsen, som jeg finder utrolig prisværdig og alt andet lige må vække opsigt, også uden for CAU's kontor på Amager Strandvej.

Nu glæder jeg mig blot til, at komme rigtigt i gang med arbejdet og gøre en forskel for jer som medlemmer.

Endnu engang tusind tak for jeres støtte til bestyrelsen og ikke mindst jeres tillid til at jeg kan gøre en forskel. Jeg skal gøre hvad der står i min magt for at leve op til den.

Med venlig hilsen
Peder Bjerre

TACK

TACK Kära kollegor för alla era röster.

Jag kommer att fortsätta arbetet inom området "Öresundspendlarens vardag", med de oklarheter som finns och de oklarheter som dyker upp.

De områden som ligger mig varmt om hjärtat och bland annat behöver förbättras är: **Den förfärliga media bild** som ledningen försöker skapa om oss kabin crew och som inte är direkt någon säljande "bild" av företagets anställda. Att en **gravida värdinna** ska få vara på en arbetsplats med sysselsättning och inte behöva "sitta" av sin arbetstid under graviditetsperioden.

I skrivande stund kan jag bara konstatera ett att kabin Crew på Köpenhamns bas är ett **STORT undantag angående deltid** i SAS koncernen;

Crew i Stockholm, Crew i Oslo och Crew i Cockpit kan alla ha deltid som småbarnsförälder.

Varför finns det en sådan skillnad inom samma koncern?

Kom ihåg jag finns här för er skull

God Jul från
Anna-Lena Gustafsson

Til alle der har stemt...

Til alle der har stemt på mig ved valget, vil jeg sige tusinde tak, jeg skal gøre mit ypperste for at leve op til tilliden I har vist mig. Til alle der overhovedet ikke har stemt på trods af, at stemmesedlen kom hjem i postkassen, vil jeg sige, det er for dårligt. Har man ikke stemt, bør man afholde sig fra brokkeri. Nej, dels joke og dels alvor, jeg håber selvfølgelig

at årsagen er, at I er tilfredse med os der sidder i CAU og har ment, at I ikke behøvede vise dette ved at stemme.

Julehilsen
A/H Karin Ligaard

Kære kolleger,

Et stort og ydmygt tak for den tillid I har vist mig ved valget til CAU's bestyrelse i 2009. Jeg vil de næste 2 år fortsætte mit arbejde for, at vi som CC har et job vi kan holde til både fysisk og psykisk. Jeg vil som altid være til jeres rådighed, når I har behovet enten via mail eller telefon.

Endnu en gang tak!

De bedste efterårshilsener

Brian Daugaard

Kære kolleger,

Tak for valget. Et er at blive valgt for første gang, som jeg blev det i 2007, et andet er at blive genvalgt. Så jeg vil gerne udtrykke min uforbeholdne tak for den tillid, som her er blevet udtrykt fra jeres side. Det er nu min tilfredsstillende pligt at vise mig værdig og lydhør til den tillid.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke min store beundring for medlemmernes indstilling gennem hele den vanskelige proces, som vi gennemlever i øjeblikket. Et "øjeblik" der sådan set har varet efterhånden mere end et år. Normalt tager vi som mennesker oftest udgangspunkt i vores egen individuelle situation, og derfor har været mere end glædeligt, at der hele vejen gennem det, vi har været udsat for som personalegruppe, hos medlemmerne har været et godt blik for, hvad der er fællesskabets interesse, i

stedet for, hvad der kun gavner enkelte grupper. Det har styrket sammenholdet blandt Cabin Crew på en måde, der, også udadtil, gør os stærke. Derfor er jeg stolt over at kunne tage en ny tørn som tillidsmand de næste to år.

Jakob Esposito

Historien om Mr. Smith

Mr Smith var riktigt trött på smågrabbarna som varje dag gick förbi hans hus och skrek okvädningsord. Han fick höra att han var skallig, han var tjock och han var gammal, och så skrattade pojarna och sprang därifrån, och varje dag upprepade sig samma sak.

Mr Smith skällde tillbaka, han hotade pojarna med polis och emellanåt bad han dem snällt att sluta, men ingenting hjälpte.

En dag fick han nog. Han gick ut och mötte pojarna öga mot öga och sa:

- Om ni lovar att komma tillbaka imorgon och skrika som ni brukar ska ni få en dollar var!

Pojarna kom såklart entusiastiska tillbaka nästa dag, och skrek alla fula ord de kunde komma på, och Mr Smith tog fram sin plånbok och betalade alla varsin dollar med orden:

- Kommer ni tillbaka och gör samma sak igen imorgon ska ni få 50 cent var!

- 50 cent? Ja ok...vi kommer tillbaka imorgon, 50 cent är inte en dollar, men visst...

Dagen efter kom pojarna tillbaka och skrek att Mr Smith var dum och ful, och när de skrikit klart fick de sina 50 cent var. Mr Smith undrade om de kunde tänka sig komma tillbaka igen dagen efter. Det började visserligen bli lite dyrt, så han hade nu bara råd att betala 10 cent var.

- VA? 10 cent? Nähä du, för 10 cent är det inte lönt! Vi gör det inte för så lite som 10 cent, sa pojarna. Mr Smith såg dem aldrig mer.

Historien väcker en del tankar om arbetssituationen vi befinner oss i. Jag kan inte låta bli att fundera kring koncernchefens agerande. Om han får 7% av min lön, slutar han berätta i morgonsoffor på TV, i Dagens Industri och andra medier att jag är för dyr och presterar för lite? Om jag ger honom 15% då? Eller vad är priset för att han ska sluta? Det påverkar nämligen min motivation i hög grad att få höra att jag inte är värd min lön, så jag har ibland svårt att sova och får ont i magen av den stress det skapar. Vad är priset för att jag ska kunna sova gott om natten? Vad tycker han jag istället är

värd i kronor om jag inte är värd det jag har idag? Vad är priset för att istället få bekräftelse att jag är uppskattad för att jag gör mitt jobb så lojalt och bra?

Om omkostnaden för mig är högre än Norwegians CC, så är en faktor att jag är utbildad att flyga tre flygplanstyper mot Norwegians personal som flyger en typ. Det ska finnas utbildningsmaterial, instruktörer, jag ska på kurs, R-turer, brush-up och jag ska emellanåt gå extrakurser för att schemaläggarna glömt bort att jag måste ha minst en tur på typen var tredje månad. En del kollegor har varit på samma flygtypsutbildning flera gånger. Det ger en högre omkostnad, det förstår jag. Men det jag inte förstår är varför jag ska gå ner i lön av detta skäl. Jag har högre kompetens, alltså ska jag sänka min lön? Är det bara jag som inte förstår resonemanget?

Fick veta av en purser som varit på purserdag, att så länge det söker sig personal från andra flygbolag till SAS, så har vi det för bra. Det är temperaturmätaren. SAS-andan (liksom IKEA-andan) är ett begrepp som tilltalar många aspiranter, och den bygger på stämningen i första hand. Den är viktigare än mycket annat i valet av arbetsplats. Om den andan försvinner, vad händer då? Vad säger Mr Smith?

Venlig hilsen
Anette Jernström

Til eftertanke

Kære kollegaer,

Så er valget til CAU's bestyrelse overstået. Jeg blev desværre ikke valgt ind, men vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle jer, der stemte på mig.

Jeg stiller op til næste år - 3. gang er jo som bekendt lykkens gang.

Generalforsamlingen er jo også overstået for 2009, og jeg synes personligt det er sørgeligt, at kun 50-60 medlemmer mødte op. Vi er ca. 1400 medlemmer, så det var godt og vel 4 %, der mødte op.

Selvfølgelig er der medlemmer som er forhindret, enten pgr. sygdom, ferie eller produktion, men det kan vel ikke dreje sig om ca. 1300, der er forhindrede.

Vi er alle trætte af den nuværende situation og trænger til en afklaring, men når man møder op til generalforsamlingen, er det også udtryk for en støtte til bestyrelsen og accept af de beslutninger denne har truffet i årets løb, så et større fremmøde vil også sende et signal til arbejdsgiveren om, at vi støtter op omkring CAU og bestyrelsen.

Samtidig er generalforsamlingen det øverste beslutningsdygtige organ vi har, også derfor er et stort fremmøde essentielt. Så har man noget på hjertet, både positivt og negativt, er det her det skal frem, og ikke ude på linierne eller på basen.

Facebook er efterhånden blevet et omsiggribende kommunikationsmedie. Rigtigt mange har offentlige profiler (dvs. alle og enhver kan gå ind og læse hvad der skrives og skrives på "væggen").

Det billede og meninger den almindelige befolkning, ledelsen bestyrelsen og en del andre personalekategorier i SAS, har af os, er at vi er: forkælede, ligger og rejser verden rundt, bor på luksushoteller og lever "la dolce vita". Men de glemmer samtidig vores fraværetid, og at vi rent faktisk arbejder,

når vi er ombord på flyet. Desuden er vi på arbejdet, når alle andre holder fri: jul – påske - pinse – nytårsaften – søndage – om natten m.m.

Men når der så bliver lagt billeder og tekst/billeder ud på Facebook fra kollegaer, der netop bekræfter folks fordomme (ex: "jubii 5 døgn i Dubai", billeder fra swimmingpools, eller andre ting der ikke tegner det sande billede af vores arbejde), ja så har vi måske en del af skylden for det helt absurde image mange har af os. **Så hermed en opfordring:** Tænk over hvad det er vi kaster ud på Facebook.

Vores nye flytype CRJ-900 er kommet for at blive - måske får vi flere af dem, måske får vi en større version. Men personligt bliver jeg både vred og ked af det, når jeg læser og hører udsagn som: "ØV ØV kun CRJ på min schedule" eller andre meget negative ting om det at flyve CRJ.

Vi har lige sagt farvel til 225 kollegaer, der enten er blevet fyret eller "gået" på orlov, og samtidig har vi en stor gruppe, der er udlånt til Cimber-Sterling. Os der er tilbage i SAS burde være glade for, at vi overhovedet har et arbejde, også selvom det betyder, at vi også flyver CRJ. Udtalelser som ovenstående, synes jeg også er mangel på respekt overfor de kollegaer vi har sagt farvel til.

Det kan og skal ikke være meningen, at CRJ skal være et "second hand" fly, som nogle betragtede Q400 som. Jo der er en del ting, som ikke fungerer ombord på flyet, som det burde, men med en positiv indstilling kan vi alle sætte vores præg og være med til at forbedre arbejdsmiljøet ombord.

Dette indlæg er ikke tænkt som "et surt opstød"- men et indlæg, jeg håber nogle vil tage til efterretning.

Glædelig jul og godt nytår til samtlige kollegaer.

Venlig hilsen
Robert Hoffmeier A/H 27208

I forbindelse med, at der ved generalforsamlingen blev spurgt til tegning af lønsikring for CAU's medlemmer i forbindelse med den nuværende situation i SAS, har vi modtaget nedenstående fra FTF-A:

”Topdanmark har meddelt os følgende:

Medlemmer af CAU kan godt tegne en lønsikring, så længe de ikke er opsagt fra deres arbejde, når de tegner forsikringen. De skal desuden være opmærksom på, at hvis de enten får mundtlig eller skriftlig besked om deres opsigelse inden for de første 9 måneder fra forsikringens ikrafttrædelse, så vil de heller ikke kunne få udbetalt fra forsikringen.

Med venlig hilsen

Lene S. Madsen
Konsulent
Organisationservice

Direkte: 89 38 39 15
Mail: lsm@ftf-a.dk
www.ftf-a.dk ”

Sakset fra ”USA Today” okt. 09

Flight attendants fight fatigue, too

USA TODAY's article "Fatigue key to mistakes among pilots" offers a sanitized description of the fatigue problem in the airline industry (News, Nov. 8).

USA TODAY didn't mention the plight of flight attendants. It seems that many travelers think that flight attendants aren't as important as pilots, air traffic controllers or other industry employees.

As we approach the holiday season, I would like to remind the traveling public that in the event of a non-catastrophic aviation accident, it will be the flight attendants – not the pilots or air traffic attendants – who will have the responsibility to save passengers' lives.

Flight attendants routinely work up to 20-hour days as allowed by the Federal Aviation Administration. This is four more hours than pilots are required to work. Also, try to imagine what it's like to adjust to four or more time zones every day.

Perhaps it's time for the traveling public to stop complaining that they didn't get enough peanuts and start fighting on behalf of tired flight attendants and crew members who take care of them.

Charles J. Martin
Flight attendant
Gainesville, Va.

12

Tanker i en udgangsdør

Jeg har efter en del overvejelser valgt at tage afsked ved november måneds udgang med den arbejdsplads, jeg har tilbragt 29 år og 3 mdr. på og har taget imod overgangsordningen til Fonden.

Det var en stor – en meget stor – beslutning og der er skrevet mange stykker papir med for og imod på, mange overvejelser er blevet vendt med familie og venner og ikke mindst med kollegaer.

I denne forbindelse må jeg sige at det gjorde mig oprigtigt ked af det at kollegaer, uanset om det var piloter eller CC, **alle** uden undtagelse (og det er helt rigtigt!) så undrende på mig og spurgte "hvad er du i tvivl om"? Når jeg senere har sagt individuelt farvel til alle de vidunderlige kollegaer, jeg har mødt siden, jeg tog beslutningen, har alle sagt "jeg havde gjort det samme, hvis jeg havde muligheden som dig" og "hvor er du heldig". Det er virkelig trist at opleve det mismod, den frustration og apati der er så udtalt blandt de flyvende nu. Ledelsen – både den lokale og den i Stockholm – har så uhyggeligt et stort arbejde med at få gejsten og arbejdsglæden tilbage i flyene; men de læner sig sikkert op af den kendsgerning at vi er Europas mest præcise luftfartsselskab, og at kundetilfredsheden er så høj. Det er i sandhed noget af et mirakel når man tænker på stemningen og samtaleemnerne blandt de flyvende. Når dørene til flyene er lukkede, og vi er i vores egen lille Verden er det jo et fantastisk dejligt job; men det er fordi **VI** gør det til det ved at støtte og bruge hinanden.

Jeg er ikke regnskabskyndig og har på ingen måde mulighed for at gennemskue hvad der foregår på de bonede gulve hvad økonomi, strategier og politik angår; men det jeg kan forholde mig til er, hvordan jeg opfatter den totale mangel på forståelse fra Ledelsen i Stockholm over hvilke jobs, vi udfører. Som en kollega forleden udtrykte det: "Før i tiden følte jeg, at vi arbejdede i samme firma som Ledelsen og trak på samme hammel; men det gør jeg ikke mere – jeg ved ikke, hvem de er, og jeg føler ikke, vi har nogen betydning for dem" og det er vel meget rammende sagt. Det ville være så rart at vide hvilke visioner Ledelsen har med vores dejlige firma.

Jeg er meget interesseret i Den Amerikanske Borgerkrig og i Robert E. Lee (det har nogle af jer nok bemærket....) der ved Borgerkrigens start var General for Sydstaternes Army of Northern Virginia, og de sidste 4 mdr. af Borgerkrigen var han Øverstbefalende for alle Konføderationens Styrker. På trods af at de havde alle odds imod sig (bl.a. var Nordstaterne 22 mill. mennesker og Sydstaterne kun 9 mill., hvoraf de 3,5 mill. var slaver), holdt de stand i 4 år mod en større, mere velhavende og meget bedre klædt og udstyret modstander – og en af årsagerne var Robert E. Lees meget menneskelige måde at behand-

le sine soldater på – han ville aldrig bede en soldat gøre noget, han ikke selv ville eller kunne gøre; i de 4 år krigen stod på var han ikke hos sin familie en eneste gang, selvom hans lejr har været tæt på dem; men han sagde, at hans plads var i felten hos sine soldater, da **de** ingen mulighed havde for at komme hjem til **sine** familier; han sov i sin officersfrakke i et telt i samme lejr som sine soldater; han havde altid et venligt ord til dem - han *brød sig ganske enkelt om dem!* Når han af velmenende civilister fik bragt god mad og frisk frugt til sit telt, sendte han det med det samme videre til sine soldater på lazaretterne – der var en stor gensidig respekt mellem ham og hans soldater, og de ville gå igennem vand og ild for og sammen med ham – **DET** er en leder der forstår værdien af et **SAM**-arbejde! "Need I say more"....

Jan Carlson var en leder der forstod værdien af at pleje og respektere sit personale – jeg husker tydeligt, hvor dygtig han var til at motivere os alle og hvilken udfordring og glæde det var for os at følge hans opfordring til at gøre en forskel – han sagde jo netop direkte, at "**DU** gør en forskel".

Jeg arbejdede på Stationen i CPH Lufthavn som check-in agent efter, at Jan Carlsson var tiltrådt og havde en eftermiddag vagt i afgangshallen, da rygtet gik "Carlsson kommer". Han gik så rundt til samtlige pulte i afgangshallen, gav os alle hånden og spurgte om vores navn, om der var noget, vi ville have, han skulle tage med op til Stockholm, spurgte den enkelte hvor længe man havde arbejdet i SAS, hvad vi syntes om det osv. – vi på gulvet var i høj grad synlige for ham og følte os respekteret. Kynikerne vil sige at konjunkturerne var på vej op, så hans bedrifter var letkøbte; men jeg vil forholde mig til det faktum, at han først og fremmest opførte sig som et menneske der brød sig om sine medmennesker/sit personale, og han gav os visioner og håb om et levedygtigt og konkurrencedygtigt SAS. Desuden var han dygtig til at uddelegere opfølgning til sine nærmeste medarbejdere af de inputs, han fik, og medarbejderne blev holdt ansvarlige for at der blev handlet på det; han glemte aldrig kollektivt at takke sit personale for den indsats, vi hver især leverede – *hvor svært kan det være?????*

Jeg husker tydeligt hangarfesterne, hvor alle afdelinger var samlet, og hvor taget nærmest løftede sig – hvor vi følte, vi var uovervindelige, **fordi vi løftede i flok** – høj som lav!!!! Eller Time Managementkurserne med Claus Møller hvor vi lærte om "single bagger" eller "double bagger", med andre ord: værdien af teamwork og at tingene er som DU gør dem, eller som DU ser dem – det er DIT valg. Af SAS/Jan Carlsson fik vi et ur forærende med et SAS fly indvendig i skiven der fløj rundt – "for at vi ikke havde nogen undskyldning for ikke at få flyene af sted til tiden" - der stod han ved hangarfesterne og sagde "tik-tak-tik-tak" og ændrede det så til "tak-tik-tak-tik".... Utroligt som ordenes stilling kan ændre betydninger!

Fortsat fra forrige side

Han forstod at motivere og pleje sit personale – med ham ville vi gå igennem vand og ild; HAN forstod som fornævnte Robert E. Lee værdien af **SAM**arbejde!!! Siden da har det været økonomer der har besat de øverste poster i SAS – jeg anerkender naturligvis **fuldt ud** vigtigheden af at økonomien er på plads (uden den ~ingen arbejdsplads); men jeg føler også, at de i al deres spare- og investeringsiver glemmer, at vi er en servicevirksomhed og det vil i ordets enkelthed betyde, at vi lever af at levere service – for at kunne gøre det skal de der yder service i det daglige have motivation og glæde og udstyr der fungerer. Det virker, efter min mening, ikke helt som at Ledelsen forstår vigtigheden af at pleje sit personale – Jan Carlsson sagde jo selv ofte i interviews ”frontpersonalet er mange gange det første og det sidste passageren møder så det er vigtigt, at de er tilfredse, så de kan levere et ordentligt produkt” – hallo! Hvor er vi lige i dag????????????

Hver gang vi harcelerer over vores arbejdsvilkår og den uro og de trusler der konstant driver omkring os er der nogle der hiver den gamle plade frem og forsvarer det med, at ”selskabet fattes penge”, ”at vi skal matche andre airlines”, ”at vi bliver nødt til at give afkald på det og det for at få regnskabet til at passe” – dertil kan jeg kun svare, at empati, interesse for og pleje af personalet, respekt osv. ikke koster noget eller er en rigtig god investering (nok den bedste man kan lave!). Der er i DEN grad givet køb på de medmenneskelige idealer som SAS har været så flot en ambassadør for – og det er ikke de værdier der har bragt os i denne økonomiske suppedas! Det er truslen fra forskellige lavprisselskaber og den globale recession sammenholdt med ikke mindst de kartelsager vi er dømt for; rigtig mange fejlinvesteringer begået af forskellige Bestyrelser og Ledelser i SAS der skulle berettigede sine eksistenser ved at ændre og omstrukturere for at efterlade en arv og var kreative med større eller mindre held, hvorefter de har redet/ridet videre til andre høje poster og lønninger, diverse bonusordninger osv. (jeg har intet imod at ledere bliver honoreret med gode løn og bonusordninger men det burde være resultatorienteret og deres dispositioner forbundet med noget der langt hen ad vejen ligner et personligt ansvar). Der har været så mange fejlslagne dispositioner, som vi ikke haft nogen som helst mulighed for at påvirke; men vi står tilbage med regningen og skal betale for den i form af diverse forringelser af vores arbejdsliv. For toppen er det nok nærmere en erhvervskarriere der er drivkraften, mens SAS for mange af os lønmodtagere har været vores "baby", som vi har støttet op om på rigtig mange måder. Der har i mange aviser og andre medier (det er ikke mit påfund!) været anført at det der skulle til for at rette SAS op var en helt ny Ledelse på topplan og nedefter – hvor ”Gammelmandsklubben” blev afskaffet, og hvor man blev ansat efter sine kvalifikationer og ikke efter hvilke vennetjenester man havde gjort, hvilken gruppe erhvervsledere man tilhørte, eller hvem man kendte. Der skulle helt friske kræfter og øjne til.

Det er med meget blandede følelser jeg forlader min arbejdsplads igennem mere end tre fjerdedel af mit erhvervsaktive liv;

men jeg følte, jeg blev nødt til at handle på min selvrespekt, for jeg har ikke lyst til at blive betragtet som en medarbejder der er med til at belaste og forringe SAS' økonomi og blive ved med at blive præsenteret med krav om lønnedgang, formindskning af antal af F7S dage, opleve det utroligt stressmoment (arbejdsmarkedsforskere ville tage sig til hovedet) det er hele tiden at have trusler om fyringer og nedskæringer hængende over hovedet – jeg vil ha' arbejdsro!!!! -, få forværret mine arbejdsvilkår og blive mødt af en så stor ligegyldighed og arrogance som tilfældet er nu fra den øverste Ledelse.

Det var begyndt at være et problem for mig for jeg følte, jeg gjorde et godt stykke arbejde og var hver en krone værd. Jeg har for mange år siden gjort op med mig selv, at jeg var parat til at sætte mit helbred på spil for at hjælpe kollegaer og/eller passagerer hvis det værste skulle ske; jeg har stillet op for SAS på alle mulige tidspunkter - også udenfor min schedule -; jeg har forsøgt at yde så god en service som overhovedet muligt; har bestræbt mig på at huske at se passagererne i øjnene, når jeg med et smil satte bakken foran dem og har ønsket et "velbekomme"; jeg har forsøgt at vinde passagererne tilbage; jeg har undskyldt og beklaget, når tingene ikke virkede; jeg har smilet, så jeg fik helt krampe i kæberne; jeg har vandret flere hundrede kilometer i ti km. højde; har assisteret ved hjertestop ombord; har tørret bræk op; har delt kassevis af legetøj ud til de børn der forhåbentligt skal flyve med os, når de bliver voksne; jeg har budt rigtig meget på mig selv, når passagerer en sen nattestund havde brug for en at læsse af til; har givet ilt når passagererne af forskellige årsager besvimed; har gjort toiletter rene med sprit og gummihandsker og har husket at smile, når jeg kom ud igen; har underholdt; har været vågen hele natten og stadig været "bemøtande"; har trøstet; har været skuespiller når lydene ikke har været, som de burde være, eller vi vidste noget, som passagererne ikke gjorde; har forsøgt at levere en god service så vores passagerer havde lyst til at flyve med os igen - men alt det tæller åbenbart ikke i det store spil og det føler jeg er **meget** skuffende. Meget langt hen ad vejen har de fornævnte arbejdsopgaver og holdninger været en del af mit job; men meget af det har jeg budt på og uanset om det er en jobbeskrivelse eller ej, har vi alle brug for et skulderklap eller "det lidt ekstra" - også oppefra.

Jeg er ikke unik i denne sammenhæng – alle kollegaer gør det -; men jeg har taget udgangspunkt i min egen indignation her. Det er så omkostningsfrit på medarbejderdage at rose os eller sende bulletiner ud med skulderklap; men det er i hverdagen vi har brug for udstyr der fungerer, ovne der kan varme, vogne vi ikke mere eller mindre skal bære igennem kabinen, fordi hjulene sætter sig fast eller piber højlydt, mad der bliver leveret i den mængde og art det er aftalt, så vi ikke skal give vores crewmad til passagererne eller skal bruge kostbar tid på at få oplysninger til CORS rapporter - tid der for den enkelte gør at de føler sig set og hørt og taget alvorligt (og *det skal de!!!*) men som stresser os da der går tid fra de andre passagerer, videoskærme der virker så vi ikke skal undskylde os trætte, stole

der virker, læselys der både kan tændes og slukkes osv. "Action speaks louder than words".

Jeg tror nu nok at Ledelsen i Danmark påskønner og forstår vores ekspertise (jeg er meget taknemmelig over, jeg har haft Line Schlottmann som Manager, for hun er empatisk og engageret og har altid været hurtig til at levere svar eller handle på ting – hende har jeg altid følt mig meget tryk ved og respekteret af); men det gør Ledelsen i Stockholm langtfra og det er den der udstikker synspunkter og holdninger som Hr. og Fru Jensen dvæler ved - at vi har gamle guldrandede aftaler der ikke længere er råd til, vi skal på omkostningsniveau med Norwegian, at vi ikke producerer nok - og kommer med andre udtalelser der viser at de ikke har meget føling med hvad der foregår ude på linjerne og ti km. oppe i luften. Hvilket andet firma i Skandinavien hænger to specifikke personalegrupper (piloter og CC) ud i de offentlige medier, som SAS har gjort?

Hvorfor er det altid piloter og kabinebesætningsmedlemmer der skal holde for – hvorfor hører man ikke noget om lønningsniveauet hos de forskellige afdelinger i Administrationen og de arbejdsvilkår, de har? Vi arbejder alle i samme firma og burde give lige meget for at understøtte det. Måske gør vi men det ville da være interessant at høre hvad andre afdelinger bidrager med. Der er rungende tavshed men vi bliver hængt ud hver gang der skal spares.

Det var først efter de blev hårdt presset, at Ledelsen i Stockholm gik noget ned i løn; men det skulle de frivilligt have gjort længe før – før spotlightet blev rettet mod dem selv; det ville have givet et virkelig flot signal – netop at vi arbejder i samme firma og trækker på samme hammel. Man går da vel heller ikke ind i en forhandlingssituation og siger "hvis personalet leverer xxx i lønreduktion, gør ledelsen det også" - de skal da gå foran og vise vilje.

Det gjorde Vagn Sørensen så fint, da han tiltrådte som Administrerende Direktør i Austrian Airlines – han sagde, at alle skulle gå ned i løn, og de startede med ham og Ledelsen – så får man respekt!

Vi har givet blodtransfusioner til det firma, vi har set være på vej til at forbløde så mange gange, at vi nærmest er blevet anæmiske – nu orker vi ikke mere!!!!

Vi er dybt professionelle og lukker konstant huller fordi der er andre afdelinger i SAS der ikke kan levere det, de skal; vi risikerer dagligt vores liv og helbred (det er ikke et helt ufarligt job), og det synes jeg, vi burde få større respekt for. Jeg vil gerne være på en arbejdsplads, hvor jeg får anerkendelse for min arbejdsindsats, hvor jeg bliver set og hørt som et selvstændigt menneske, og hvor et navn betyder mere end et personalenummer.

Jeg vil gerne udtrykke min allerdybeste tak og respekt til de foregående bestyrelser i CAU og ikke mindst til den siddende:

Verner, Lise, Jakob, Karin, Jørn, Brian, Charlotte, Søren, Signe, Anna Lena, Mikkel og Peder, til MIR repræsentanterne Henrik, Lars, Bjørn, Jesper, Charlotte, Bibi og Elsebeth og til Steen, Jette og Dorte på Administrationen for deres ufattelige vilje og kampgejst for, at vi kan have nogle anstændige og forsvarlige arbejdsvilkår - jeg tager i DEN grad hatten af for jer alle! Utroligt at I orker!!!! Engang imellem må det virkelig føles som om I skubber et lokomotiv op ad bakke! Hvor ville vi dog være uden jer???? Stor respekt fra mig!!!!

Det er jo vældig interessant med al den snak om benchmark med Norwegian, hvor vi (det har stået på dansk tekst TV) på mange punkter er billigere end dem. Jeg synes også at den benchmarking en norsk pilot har lavet på bestyrelsen og ledelsen i hhv. SAS og Norwegian var yderst interessant – ledelsen i SAS bestod af 7 personer – det samme i Norwegian; men SAS' ledelse har 469% højere lønomkostninger end Norwegians. Bestyrelsen i SAS bestod af 10 personer – i Norwegian var det 8 – SAS' bestyrelsesmedlemmer er 395% dyrere end Norwegians.

Det burde være tid til selvansøgelse med de kartelsager, bonusordninger, egne lønninger, aktieoptioner osv. der har været. Det gamle ordsprog "kast ikke med sten når du selv bor i et glashus" – det gælder stadigvæk.

Vi har stadig en god løn som er fortjent da den er kompensation for, at man ikke kan deltage i familie- og vennesammenkomster, eller arrangementer med sine børn, har ofte 12 timers lange dage, har masser af borteværetid fra familien, ikke er hjemme jul og nytår, flyver på skæve tider, søn- og helligdage og om natten, skal være på hele tiden og faktisk udfylder forskellige jobs som brandmand, psykoterapeut, tjener, samaritater, problemknuser osv. og det skal vel også honoreres.

Ingen tvivl om at vi skal være konkurrencedygtige; men jeg kender slet ikke nok til at bedømme de udtalelser, som SAS eller CAU kommer med – jeg ved bare at den udmattingskrig der bliver ført mellem SAS og CAU også har udmattet mig, for hvad skal jeg tro på? SAS er bundet af mange ting – bl.a. udtalelser der bliver givet og som kan aflæses på Børsen kort tid efter, så jeg tror på, at CAU's udtalelser kommer tættere på det, jeg kan forholde mig til.

Jeg håber *INDERLIGT* at alle kollegaer i kabinekorpsset vil gå den demokratiske vej, d.v.s. hvis man er utilfreds med de holdninger eller udtalelser ens fagforening – der repræsenterer flertallet - kommer med, gør man sin holdning gældende på Generalforsamlinger eller direkte overfor Bestyrelsen i CAU, og ikke som vi så for nogle måneder siden begynder at agere som 5. kolonnefolk for at fremme egne interesser (den mail var så himmelråbende naiv)!

Nu forsvinder jeg så – en af de "gamle" som jeg så smukt er blevet benævnt –, så nu håber jeg at en af jer "unge" sidder bedre fast i sadlen. I må bare ikke glemme at det i meget høj udstrækning er på grund af "de gamle", at SAS stadig eksiste-

Fortsat fra forrige side

rer. Vi har været med i både op- og nedgangstider og har overlevet adskillige sparerunder, Dynamic Composition hvor vi blev smidt rundt på flyene alt efter passagerantal, diverse mellemledere, Basechefer og Administrerende Direktører i Stockholm, nogle af os har fløjet længere end I har betrådt denne jord så det ville være rart med lidt respekt i stedet for denne aldersdiskrimination som nogle udviser. Jeg – og andre – har startet karrieren med at være sommervikarer fra april-august i 3 år men holdt ved fordi dette var et drømmejob og en ungpigedrøm.

Det er det på sin vis stadigvæk og det der vejer meget tungt på vægtskålen i denne forbindelse er helt klart de mange vidunderlige kollegaer som det er meget, meget hårdt at skulle sige farvel til.

Jeg vil sige tak til alle jer, som jeg har haft gode og udviklende samtaler med – jeg tror det er meget svært at finde en arbejdsplads, hvor man er så meget på i forholdet til hinanden. Det er helt utroligt, i grunden, når man tænker på, hvor ofte vi skifter besætning - mange gange er det første gang man mødes og alligevel er der overskud og plads til at rumme hinanden på alle måder med det samme og det er ligesom et puslespil hvor alle ved, hvor de forskellige brikker skal anbringes i forhold til hinanden. **Flot!**

Jeg genlæste SAS' 50 års jubilæumsbog forleden, og der blev jeg virkelig skubbet ind på mindernes motorvej. Jeg huskede hvor totalt ekstrem stolt, jeg var, da jeg skulle på min første traineeflight med SK 501 til London med afgang kl. 09.35, hvor mine forældre kørte mig til lufthavnen (så mange år er *det* siden!), hvor jeg havde den flotteste turkisfarvede tunika på med hvid rullekravebluse og en smart kort jakke udenpå – og den mest checkede hat med asymmetriske "takker" på med et stort guldfarvet emblem midt på med de 3 skandinaviske landes flag - den var bare indbegrebet af SAS!!!!!!!!!!!!!! Jeg var som tidligere nævnt sommervikar i 3 år fra april-august. Efter vikariatets udløb i august 1981 var vi 6 vikarer der blev ansat i CPH-KP som bl.a. check-in agenter, da Euro-Class konceptet blev lanceret. En virkelig god og spændende tid hvor vi lærte hvordan andre afdelinger på Stationen fungerer. Jeg fik den allerbedste fødselsdagsgave nogensinde, da en kollega i december 1982 kom ud til indchecknings-skranken i afgangshallen og fortalte at der lå et brev i facket, at vi var blevet fastansat som stewardesser i SAS – jeg tror aldrig, jeg har været så lykkelig!

En sød lille historie oveni er at jeg var ved at checke to MEGET distingverede engelske herrer ind (den ene havde rent faktisk en bowlerhat og et fint jakkesæt på og en stok ved siden af!) på den "rigtige" side af trappen i afgangshallen, hvor Business Class passagererne blev checket ind på det der dengang hed Euro-Class, og jeg havde store problemer med computeren, da vores kollega glædesstrålende kom farende, lænede sig over pulten og meget højt sagde: "Vi er blevet fastansat!!!!!" Jeg fattede ikke, hvad hun sagde, da jeg var møgirriteret på min indcheckning; men da det gik

op for mig hvad hendes glade ansigt og stemme betød ændrede min irritation sig hurtigt, og vi blev begge meget uprofessionelle men også yderst menneskelige og kom med alle mulige glædesudbrud. De to passagerer havde haft al grund til at rømme sig og blive stive i betrækket; men de gjorde en potentiel dårlig situation til en virkelig dejlig og positiv oplevelse for os, da de så på hinanden og begyndte at synge de første linjer af Cliff Richards "Congratulations", og vi måtte love dem super service, hvis vi mødte dem ombord – næste gang som stewardesser. Dem har jeg faktisk tænkt noget på over årene – hvor var det dejligt at møde ægte mennesker der forstår hvor stor betydning visse begivenheder kan have for andre mennesker og som hviler så meget i sig selv, at de har lyst til at bidrage til den glæde.

Jeg er meget taknemmelig for alle de gode år, jeg har haft i SAS, alle de spændende destinationer jeg har besøgt på stop med SAS, alle de skønne kollegaer jeg har mødt, alle de spændende og udfordrende passagerer der har været med, de gode samtaler, de mange flytyper jeg har gjort tjeneste på – jeg forlader SAS med et vemod og vinker farvel til en gammel ven men også med en følelse af at det er spændende hvad der venter mig nu.

Det er dog et stort skridt at tage for sådan en tryghedsnarkoman som mig – jeg har det lidt både som at springe ud fra ti meter vippen uden en redningskrans – men også som et føl der bliver lukket ud i folden og kan løbe frit i alle retninger.

Jeg glæder mig til, at jeg nu får mit liv tilbage, at jeg selv kan bestemme og ikke skal behøve forsøge at forhandle med en kollega på Disponeringen eller Trafikvagten om at få fri til noget, jeg havde søgt fri til flere måneder forinden på PBS men som Schedulingen ikke ville/kunne imødekomme; jeg glæder mig til at slippe for den følelse af afmagt og frustration, jeg mange gange har følt desangående og svaret var "det kigger vi på". Hvad med at notere mit personalenummer også.... Jeg glæder mig til, jeg ikke skal op kl. 03.00 om morgenen for at checke ind kl. 05.30 måske til en 12 timers dag, ikke skal have stand-by måned; nu ved jeg, jeg er hjemme Juleaften og Nytårsaften – og jeg kan melde mig til aftenkurser og vide, at jeg kan deltage HVER gang!

Udover jer dejlige kollegaer vil jeg dog også savne stop på destinationerne (især dem på langruterne og særligt "mit" dejlige Washington!), de spændende ting man kan købe rundt omkring, den kvalitetstid man kan have for sig selv på et hotelværelse uden computer, telefon og forpligtelser, mødet med de mange forskellige passagerer, den livsstil det trods alt er at være flyvende og jobbet der aldrig er kedeligt.

Hvis nogle af jer har lyst til at holde kontakten vil det være rigtig dejligt at høre fra jer på min private hotmailadresse: jensenyvonne@hotmail.com. eller på e-mail på SAS

Portalen da jeg beholder min Token et år endnu. Skulle I have lyst til at få nogle oplysninger om Washington D.C. med henblik på "what to see, what to do", må I endelig skrive.

Jeg var så heldig at slutte min karriere af med et WAS stop - og jeg må her bare sige den største velmente tak til besætningen - både cockpit og CC - for den helt vidunderlige oplevelse, gaver, udtalelser og de minder, I gav mig - det vil jeg aldrig glemme! I gav mig den mentale og emotionelle rose, jeg vil "presse" og sætte ind på sidste side i min "mindernes bog" fra min tid som CC i SAS. **En stor, stor TAK!!!** Også stor tak til purseren for hendes søde ord ved landingsannonceringen der afstedkom klap fra alle passagererne og mange venlige ord, håndtryk og lykønskninger fra dem, da de gik fra borde. Det fik mig til at tænke på "Circle of A Workinglife" - jeg mødte en flot empatisk opførsel fra de to engelske passagerer som ovenfor nævnt d. 6. dec. 1981 ved starten på min fastansættelse som CC, og så fik jeg ved min sidste flyvning d. 29. nov. 2009 klap, søde ord og smil af passagererne efter en kollegas annoncering efter min sidste flyvning. Denne følelse jeg sidder med nu, vil jeg ønske, alle får lov at opleve!

Jeg har før følt ved visse tilfælde at når afgående kollegaer skrev noget i stil med: "pas på jer selv og hinanden - det fortjener I", "jeg kommer til at savne jer alle meget" og "I er de bedste" var det lidt et udtryk for politisk korrekthed; men når jeg nu selv står ved døren, må jeg med bøjet hoved sande de ord, for vi – og nu I – er helt unikke! Jeg kommer **OPRIGTIGT** til at savne jer og vil følge SAS' fremtid nøje (den kan kun blive strålende med et SÅ kompetent, homogent, smilende, engageret, omstillingsparat og serviceminded flyvende personale). Jeg håber inderligt, at Ledelsen får øjnene op for det, I står for og vil handle på det, før det er for sent, at økonomien snart bedres og at det hurtigt vil påvirke jeres arbejdsvilkår, både fysisk og psykisk, for det fortjener I sandelig! Jeg glæder mig meget til at flyve med jer igen - næste gang som passager hvor jeg vil sidde og nyde godt af jeres professionalisme og "bemøtande".

MANY HAPPY FLIGHTS AND LANDINGS!!!!

Varme hilsner fra
A/H Yvonne Jensen 2-5760

Til alle mine dejlige kolleger,

Så kom dagen hvor jeg afleverede uniform og div. andre småting! Det viste sig at være lettere end ventet, men at aflevere mit certifikat, en trofast følgesvend siden 1977..... Nå men pyt, livet bringer altid noget nyt! Gode minder ligger ikke i en rullebag, så dem tager jeg med nu hvor jeg slutter mig til skaren af "normale" mennesker! Jeg føler dog at jeg skylder jer en sidste tak for turen(e), tak for jeres måde at være på, tak for den skulder man kunne græde lidt ud på, og

ikke mindst af alt tak for de mange gode grin som gav de gode minder! Pas godt på hinanden, og jer selv.

Farvel og Tak!

Cornelia Cederstrøm

Kära kollegor och vänner!

Så har tiden kommit för mig att skriva ett litet inlägg här i Caution... Det blir det första och samtidigt det sista. Jag lämnar nu ifrån mig den fina vingen från SAS och får en ny :-)

Jag tar hatten av och från djupet av mitt hjärta tackar jag er alla för nästan tio alldeles fantastiska år. Ni har förgyllt mitt liv... Det är ni – alla söta, rara och omtänksamma människor – jag kommer sakna allra mest. Tusen tack för att jag fick komma in i era liv och hälsa på, tack för att jag var välkommen och tack för alla fantastiska upplevelser!

Ta hand om er och varandra! "Vi ses lige pludselig" :-)

Många varma hälsningar från X-SAS
A/H Eric Bergström

PS: Kommer ni till Göteborg och känner för att få en liten guidad tur eller ta en liten kopp kaffe så är min mail bergstroem@live.se och mobilnumret +46706369369.

Tak fra mig

Den 26. oktober landede jeg fra Aalborg kl. 21.20 på min sidste arbejdsdag, det var meget vemodigt at forlade flyveren for sidste gang denne aften, en epoke i mit liv er forbi. Lidt statistik for Finn Otto Poulsen, A/S 22 år A/P 10 år og 8 mdr. Jeg startede på kursus på Hedegårdsvej den 23. januar 1977, og blev ansat på prøve den 1. april 1977. Det er blevet til 19.500 flyvetimer, svarende til 15.600.000 kilometer, svarende til 354,54 gange rundt om jorden, eller 812,50 dage i luften, svarende til 2 år og 2 mdr. i luften. Det blev til 32,8 år i kompagniet. Jeg blev udlært tjener fra Dragør Færggård sommeren 1974, målrettet uddannelse for at komme ud at flyve. Jeg søgte ind hos SAS i året 1975, men pga. personalestop blev min ansøgning noteret. Så i efteråret 1976 fik jeg pludselig brev om at jeg var udtaget til samtale med Birthe Lunn (ex. A/P Pia Lunn's mor) samt Chief Purser John Christensen (A/P Else Alexandersens mand) der var 2 samtalerunder og derefter fik jeg besked om at jeg var OPTAGET PÅ KURSUS - det var en af mine største dage i mit liv, da brevet kom.

Selve karrieren har været fantastisk. Jeg har fløjet:

DC 8	DC 9 Classic	DC 10	BOE 737
BOE 747	BOE 767	MD 80-serien	AIRBUS 319-321

Jeg har ligeledes været udstationeret i BKK-RIO-ATH-JED i flere omgange - det var den tid hvor vi fløj ca. 45-50 langrutedestinationer, dog ikke alle på en gang. MEN. Vi fløj overalt, dog ikke Australien. Når jeg tænker tilbage på alle dem jeg har kendt i tidens løb og fløjet sammen med er det en lang KORSBÆK-saga. Mange er desværre gået hedens, men det er jo livets gang, alle de andre glæder jeg mig nu til at mødes med igen til årets pensionistfrokost, "and guess what" nu er jeg yngst igen.

Jeg har gennemgået alle 32,8 år uden flyhændelser af nogen art. Tilbage til i dag, jeg vil først og fremmest takke A/P Birthe Rask Thomsen og A/P Peter Ostenfeldt for de sidste 3 dage i SAS, og mit sidste stop, det var stort det I gjorde; kager/gave/foto- jeg var dybt rørt. En tak skal også lyde til Susanne og Keld, som var med på nogen af leggene. Jeg vil også takke jer i CSC, Jens/Anne/Lisbeth/Grethe/Anne/Leila for jeres venlige hjælp i min dagligdag og tak for mange indcheck til Klagenfurt.

Klagenfurt - ja det har været mit hjem i over 25 år, faktisk siden 1985, der trækker jeg mig nu tilbage for at nyde mit otium i fred og ro - sejle/fiske/golf osv.

DAGENS TILSTAND

Jeg forlader et selskab i DYB KRISE desværre, jeg har tjent under 6 koncernchefer og det overrasker vel ikke at feltets vinder er og bliver JAN CARLZON - et unikt menneske med en karisma ud over det normale. Så vidt jeg husker, var SAS ligeledes i stor krise da han overtog taktstokken. Han løste opgaven, men på en helt anden måde end vores nuværende koncernchef (stof til eftertanke). Jeg med min lange tid i SAS er dybt rystet over at være vidne til, hvorledes CAU's medlemmer bliver behandlet af vores ledelse i dag. Jeg mener det er under værdigheden at behandle CC på denne måde. som foregår i dagens SAS.

CAU

Kære venner, bak op om jeres forening "that's the only friend you got". CAU har virket i 43 år med at opfylde foreningens formålsparagraffer. De skiftende regeringer har også haft skiftende held, men summa summarum har det været et seriøst arbejde som er blevet lavet ovre på Strandvejen til gavn for medlemmerne. Det har siden 11. september 2001 været dårlige tider for luftfarten i hele verden, og også for SAS. Det har udmøntet sig i defensive aftaler fra CAU's side, men som efter forholdene var de bedste resultater bestyrelsen kunne redde hjem for medlemmerne. Men nu er bægeret fyldt, en forlangt besparelse på over 30%, det er uanstændigt. CAU's medlemmer lever i et land med mangfoldige skatter personskat/moms/afgifter, som når det hele er gjort op efterlader ca. 30% netto tilbage til den enkelte??? at leve for. Det er dyrt at leve i Danmark, velfærden koster alt stiger og stiger, undtagen CC's løn? Hvis SAS får sin vilje, så skal yngste CC bo hjemme hos mor og far og køre på cykel på arbejde, da tog/bus er for dyr en udgift. Tankevækkende er, at andre fagforeninger i SAS ikke skal bidrage med lønnedgang. Kan det være at de er styret af HK/3F/PROSA/DANSK METAL, som ikke accepterer nogen form for lønnedgang, da de risikerer at danne platform for andre arbejdsgivere at forlange lønnedgang fordi virksomheden går dårligt?????. Jeg spørger.

Jeg mener at CAU's tilbud er rigeligt og en anelse i overkanten, men det er sådan og det må accepteres, alle har jo ligeledes en meget stor interesse i at SAS overlever på langt sigt.

Når dette indlæg optages i Caution har der været valg til bestyrelsen. Den nye bestyrelse går en hård/besværlig tid i møde. Bak op om bestyrelsen 100% - hold jeres aftale.

Jeg er imod at fremhæve nogen fra bestyrelsen, men en undtagelse er Verner, der har siddet i bestyrelsen i hele kriseperioden, Lindegaard/Jansson. Verner har og er under voldsomt pres som formand for CAU's bestyrelse og jeg beundrer hans indsats for CAU igennem tiderne.

Dog til sidst vil jeg takke alle jer, som jeg har været i kontakt/fløjet med i tidens løb. Det har været en fornøjelse, det eneste der irriterer mig er, at jeg ikke kunne aflevere min opsigelse til Bjørn Dahl, vores legendariske basechef, han er desværre ikke mere. For en god ordens skyld skal jeg dog gøre gældende, at SAS har været mit liv og min bedste Arbejdsgiver, jeg vil gøre det hele om en gang til, vi elsker SAS og ser med sorg på at selskabet bløder. HOV, jeg glemte Niels-Erik Hansen. Tak Niels-Erik for din pensionsrådgivning. Du har været medvirkende til at gøre min pensionisttilværelse økonomisk tryk.

PS PS. En tak også til Dorte og Jette på CAU kontoret.

So long friends - pas godt på CAU/SAS, god vind og happy landings.

Kærlig hilsen, A/P Finn Otto Poulsen 2-4396

Kære alle,

Der er en første og sidste gang for alt her i livet. I dag blev det så tid for min sidste tur som SAS stewardesse. Selvom det er selvvalgt, velovervejet og helt rigtigt for mig, var det bestemt ikke uden vemod, jeg chekkede ind 06.45 i morges velvidende at det blev sidste gang.

Hold da op hvor er det svært. Det er jo ikke som at skifte fra et kontor til et andet, det er jo en helt livsstil jeg siger farvel til og tager afsked med. Og hvor har det krævet mod. Rigtigt meget. Det har krævet så meget mod at skabe forandring af den karakter. At hoppe ud uden sikkerhedsnet, til noget nyt og ukendt og forlade alt det trygge og kendte, ikke mindst økonomisk.

Men en stærk tro på at noget andet og bedre for mig venter, har drevet mig. Jeg har valgt med hjertet og tror på at fremtiden bliver lys og rolig, som Øresund uden en bølge lå badet i sol da vi landede i dag.

Min beslutning er taget af forskellige grunde. Tungest vejer det at jeg kan mærke jeg har brugt min kvote af forfrosne nætter på langruterne, manglende søvn, generel træthed, jagten på mad, installation på nye hoteller, at nå det hele på den halve tid, at gå på kompromis med min naturlige rytme og ikke respektere min krops signaler, at undskylde min manglende evne til tilstedeværelse.... Jeg trænger ganske enkelt til ro, rytme og stabilitet. Jeg har ikke altid været i stand til at behandle mig selv ordentligt, det er det tid for nu.

Når alt dette er sagt skal det stå klart at jeg altid vil være lidt SAS stewardesse, det går jo under huden og løber i blodet, kun I ved hvad jeg mener. Jeg har været i SAS det meste af mit voksenliv, det har præget mig og er blevet en stor del af min identitet. Jeg vil altid være taknemmelig for alle de mange fantastiske oplevelser og muligheder det har givet mig. Ikke mindst alle mine rejser til Indien.

Jeg vil meget gerne sige tak til alle jer. For det der skete. For det vi fik sammen, for det vi delte, på godt og ondt. Der er jer der er SAS, det er jer jeg vil tænke på, savne og mindes. Jeg er i gang med at uddanne mig til noget der hedder en Addiction Counsler. Mit arbejde bliver i fremtiden at hjælpe mennesker ud af afhængigheder, lige fra sukker og sex til alkohol og stoffer.

Desuden fylder yoga, åndedræt og meditation stadig mere i mit liv og det er mit håb og tro at jeg også kommer til at undervise i dette inden længe.

I er altid velkomne til at kontakte mig....indtil da.....take care.

Kærligst

Malene Bak Nyby (tidl. Porsborg)

mbaknyby@gmail.com

Kære kolleger,

Nu nærmer tiden sig, hvor det nu bliver min tur til at takke farvel.

Det har været en dejlig rejse igennem 32 år, og jeg må i sandhed sige, at ikke én flyvning er ens, og livet er foranderligt.

Livet er intenst og dejligt, og sikke en udfordring, at få det bedste ud af det. Der er bare lige det, at jeg nu vil savne jer kære kolleger, det bliver den svære del af at sige farvel.

Så TAK kære kolleger for mange dejlige flyvninger. Fat mod og handlekraft og flyv forsigtigt!

På glædelig gensyn!

Susy Lehnert

A/P Retired pr 29. nov. 2009

+45 40 44 86 50, eller

e-mail: lehnerts@hotmail.com

CAU siger tillykke

Pernille Dehn Baltzer har den 1. november fået en datter – Dagmar

Ole Wissum har den 7. november fået en søn - Victor

Johan Stage og Stine Melchiorson har den 18. november fået en søn - Julius

Fyringsrunde på job

Lidt for meget sol

Årene som alenemor

Rynker signalerer erfaring, men de kan være for dybe

n'age er specialister i rynke-reduktion med Thermage, Restylane, Fraktioneret laser, Botox og funktionel hudpleje. Vi tilbyder uforpligtende konsultation når du har tid. Tel. 7027 3366, www.nage.dk

Book en rynkereduktionsbehandling med Restylane, Botox, Thermage eller Fraktioneret laser, og få en no age ansigtsbehandling uden beregning - du skal blot tage annoncen her med.

n'age

KØBENHAVN: KONGENS NYTORV 24, 1050 KBH K.
ÅRHUS: LILLE TORV 2, 8000 ÅRHUS C.